

סמל גבאי ראובן

4345060

בן זוהרה ויעקב

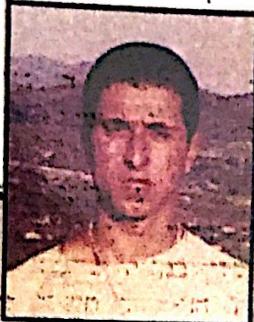
נולד ב- ח' באדר א' תשכ"ז 18.2.1967

התגייס לצה"ל באוגוסט 1985

שירות בפלס"ר 95

נפל ב- ד' באייר תשמ"ז 2.5.1987

בעת מילוי תפקידו.

גָּבָאי רָאוֹבֵן (רֹובִי)

בן והרה ויעקב. נולד ביום ח' באדר א' תשכ"ז (18.2.1967) בمعالות. הבן השmani למשפחה בת תשעה ילדים.

ראובן למד בבית-הספר-דיסודי 'זהלום' בمعالות, בחטיבת-הబנינים 'פרחי אהרון' בקרית שמואל ובבית-הספר התיכון המקיף בנחריה, במגמת אוטומציה ובקרה. בمسلسل מסמ"ת הוא היה מועמד להמשך לימודיו בעטודה הטכנולוגית, ולאחרת גיומו לצה"ל הוזמן ל מבחני צוותים.

בתחילת חודש אוגוסט 1985 נום ראוון לשירות חובה באצ"ל. הוא הוצב בחיל-הרגלים לחטיבת גולני ונבחר לשרת במירת החטיבת ראוון יצא לטירונות, עבר קורס צניחה והמשיך במסלול האימונים הקשה והמיוחד של סיירות גולני, שבסיומו קיבל דרגת רב"ט. הוא המשיך במסלול הקceği בקורס צלפים ושימש כצלף בסירות. בהמשך קיבל דרגת סמל.

ביום ד' באיר תשמ"ז (2.5.1987) נפל בעת מילוי תפקידו. חמישה ימים קודם לכן נפגע ראוון אносות מפגיעה טיל לאו ("זרזיר"), תת קליבר. הוא אוישפו בבית-החולים רמב"ם בחיפה, אך שם נפטר.

ראובן הובא למנוחת-עלמים בבית-העלמין הצבאי בנחריה. הותיר אחיו הורים, חמיש אחיות – אסתר, פלורי, ציונה, לבנה ומול, ושלושה אחים – שלום דוד ושמعون.

במכתב תנחים למשפחה השcoleה כתוב מפקד היחידה: "שנתיים תמיות היה ראוון גבאי חלק מאיתנו. רוביו עבר ביחידת תקופת הכשרה ארוכה, אותה סיים לאחרונה בהצלחה רבה. בחיוכו, בחוש ההומור שלו ובבטוב לבו ידע לעודד את הצוות שלו ולעוזר למי שצדיק. רוביו נתע במקדים את הביטחון שלמרות הקשיים ניתן להמשיך ולהגיע להישגים. דמותו של רוביו תמשיך להיות עימנו כSAMPLE ודמות לאדם ולוחם".

באיםו ובעגרא

ארוכיה, עוקבה מזמן וקשה, היא "זרן הקרןויות של החטיבה", עשוותatri קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ארבע מאות חללים, הם עדות נאמנה ומכינכה למסורת הקרב, להיסטוריה הצעאית, לעמינות המבצעית... ויחד עם זאת, רכבים וטוביים מבין רכבות יוצאי החטיבה, הוזכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שירותם הסדיר, כלוחמים וMapViewim, לא התנסו בקרב, לא יזעו מלחמה; כל תקופת שירותם הייתה כ"אימון ונשגרה". לאלו שנסכו בשתי קבוצה היו "עלים לקו" יורדים לארץ

כאמון", יוצאים ל"ריגלה" ל"וופש", ול"געסוקה", לאלו שלא נטלו חלק בקרוב, וגם לא עברו את הגובל באיזו חזירה או פשיטה, לא פגעו באז'יך, וגם לא חילצו חכר פצע תחת אש, וגם לא קיכלו כל"ש וכל שורותם. מכאן היה מבטיח לאכלה וכל ואלו הפרך הוא מוקדש וקונטשאלאן, ומתואר איך הם זוכרים, אין זה מושא אם שרתו בלחימה נשנות החמשים או בשנות השמואל, כמו תש"ה, קדש", שתת הימים או יום היכורום, במלוחמת ההשתה ובמרזפים, במבחן ליטאי או של"ג, במלחמות לבנון או ב"שמטים", אם תשאל ותבקש הס' יספרו. במלחמות ובמלחמות ובמשמעותם על אותם הימים, על סיור נCKER, וה"סיד האלט", על התעצמת והמאורב, על נוט הלהקה השוגרת המוצב, ויעלו על נס את החברות והאהווה, ותחושת ההשתנות והגאוות, כפלוגה, נגוז, זנחתנה ביהם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאה" והশמירות, המתנה וה"שמותות", את הבוננות ואת ה"בקפות", את המסדרים וה"יציאות", בולם, לקחו עםם זיברונות אה"קיטב" הפקל-נטזיל, שקיישינק-טדים וזרגות, אפוז מנן, ששב-סקסז-וואין, ספריזחווית. על כן ועוד לאפר עז-אותך אלוי אוחטאים, שלא חסכו עעה וכל מאין וחזרו רטובים מריצת לילה ממשע, מטטווח מעטרות אימונים, אלמן-בש ורטוב, אלמן פרט ואלמן חטיבה, אימונים בהגונה, בהתקפה, בהבקעה. ובכל צורות הלחימה, מיעז מכוצר בשטח כני, במצבר וברח, אימון. כגון בוגליאו ברינה אימון. בשתי' עם שוויון-ותחנכים או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים. ולהימה בתעלות, לחימה-צזאת. קטן בחוליותם כל הפלוגה... עם חגור קל-טמייה-זירטזים, או עם חגור מלא "חגור פילם", זוקפל"ז: עט-שלפ"ז ופואצים" ומחסיות מלאות "זוטרים" עם נשק אישן: עוזי, סטן, צ'ייל, אפ-אן וגליל, עם מגילז ומוקב"ז, כווקה ומאג, עם טרנמה, ועם כל שאר אמצעי הלחימה. בטעות, גז-גולען, פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאות בגאוות-את. ה"כומת החומר". להזות כ-גלאי. פורשו להיות נהג או טבח או פקודה, בסירת: בזעוק בפלוגת הקשר, בפלוגת הנדסה, אז-ב"מפקדה", היהות כ-גולען, פרושו להיות חובש, אפסאי, טג או קשר, להפעיל אלמ"ח, מטבחם, וצעות עבוזות וס"ר... להיות בוגלי פרושו לרווץ כמו מטורי, עם חגור מלא וכובע פלה, כי-ווק, ספוגטן... או בטסע, לי"ה חגורו, ו/או לכבלת הכומת... ביחסות בוגלי פרושו גם לעמדודום, כמו חיליל... כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרה. מסדר נCKER, וב"מסדר השממה" קפסוד המפקד, ובסדר צ'יאלה, הטענה, זטקס קללת כומת... טקס סיום קורס מכ"ס או קטייטם, ומסדר סיום של התקופת האימונים, וטקס זכרון שניוי לכל תלמידים.

לחות נגולי זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "איטון ושגרה".

הרכז החקלאות של חטיפת גולני

שלאן
וילנִי

128

Scanned with CamScanner

תקופת שירותו הצבאי

תקופת השירות:

הकצוניות באח לידי ביטוי שוב
כאשר עמדו בפני גיוס. החלתו חיתה
"או יובניק קרוב לבית או קרבי מושעל" לדבריו
בגל הרצון להצטיין בכל - בחר באפשרות השנייה.
רובי הצליח יפה בכל הקורסים אותן עבר.

שלבי המסלול

גיבוש

- א. שלושה חודשים בזוק (טירונות גולני שלב א')
- ב. שלושה חודשים באליקים (טירונות יחידה) (ппп 120)
- ג. קורס סיור חמישה חודשים
- ד. קורס מכ"ם שלושה חודשים במטולה (רמת הגן)
- ה. ניוטים מתקדמים ומסכם מסלול

קורסים

1. קורס טרוור (מטוגן) בתל נוף
2. קורס צניחה בתל נוף
3. קורס צלפים, בבה"ד 3

* כל הקורסים אחרי טירונות יחידה ולפני קורס מכ"ם

תאור האירוע

אני, קסליס ציונה, אחוותו של רובי זל, יודעת פרטיהם רק ממשמעה.
ביום שני 27.4.87 נתבקשו חברות הוצאות של רובי לנ��ות את החדרים לאחר שיום
קודם לכן סיימו את המסלול של סיירת-גולני.

כל הצד הוצא מן הרחבה של פפני החדרים, ובערך בשעה 00:30 בוקר
עברו ליד עירימת הצד יפתח קינפילד וארייאל רוזנברג, רוא טיל לאו מונח בין
הצד.

יפתח הרוים את הטיל ורצה להראות לארייאל כיצד מכווינים את הטיל ליר.
באותה שעה נפרד רובי מחבר (אלישע) שנשרמן חיה ובא לבדוק באותו בזקן.
רובי היה בדרכו אל השירותים. בשעה 04:45 נשמע לפטע פצוץ אויר, הטיל נזדה,
פגע בראשו של רובי ונפל ליד הש.ג. של החידה.

רובי נפל מחוסר הכרה, הוא נפגע בגזע המוח וכעבור שש שנים בתאריך 2.5.87
בערב יום הזיכרון לחילו צה"ל נפטר רובי.

תחום נפורה בחיי המשפחה לאחר מותו

ציונה.

טיולים רגליים:

ביתנו במעלות משקיף אל ואדי צייב
רובי בחר לו את החדר שמן יכול היה
להשקיף אל הנוף המרהיב.

רובי לא הסתפק ב视יפה בלבד, אלא
רצח לחוש ולהחוות את הטבע,
וכך, מדי פעם בשברותם למרות
העיפויות המצטברת,

היה יורץ עם חברי לטיפול לאורץ הנחל,
שם גילו צוק מיוחד במראהו וכינויו "צוק-עויזס"
בגלל גללי העזים שהשאירו שם חותם מעוטרי.
לאחר מותו של רובי יורץ חברי אל הצוק וחורטו לו כורו כתובת חקוקה בסלע.

ירובי אהב לפחוץ בעלי חיים, עופות ושרצים למניהם
ובחזרו אוסף גדול של פוחלצים, גולגולות
ועוררות נחשים ובעלי חיים.

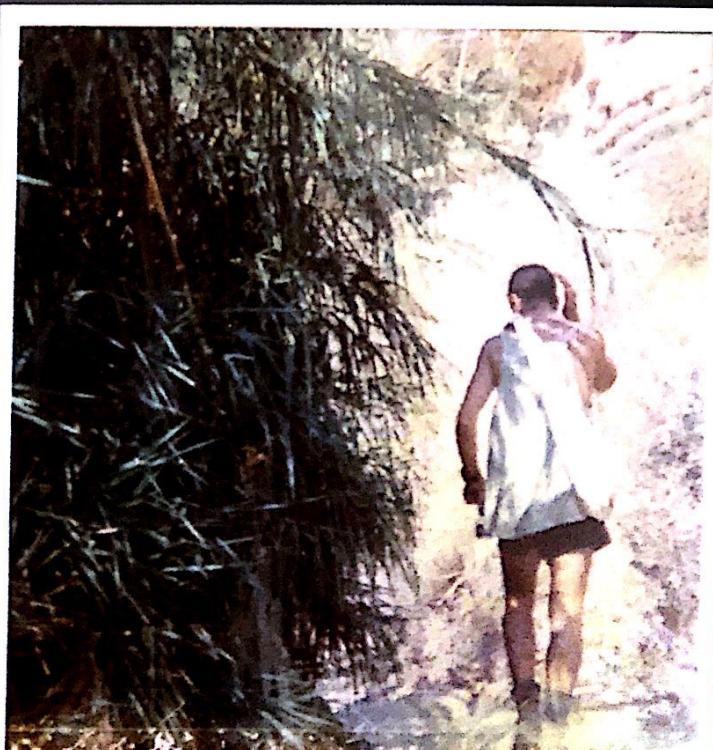
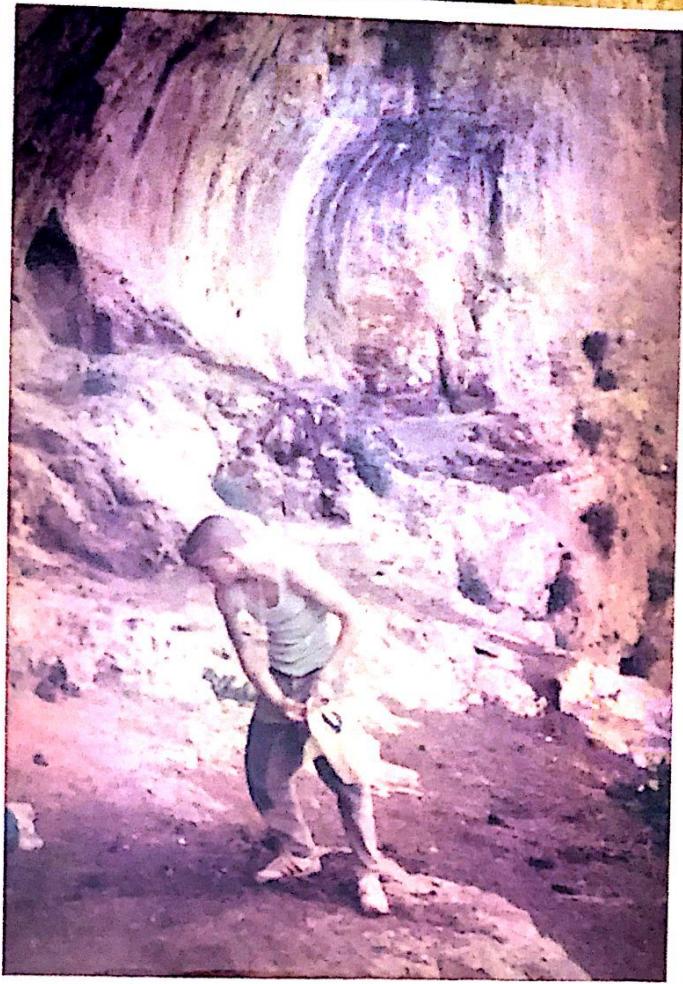
כמו כן אהב לאסוף כלים ישנים ומוחדים.
אהב לעסוק בעבודות עור ועץ, שאיפתו הייתה
לשלב לימודי הנדסת מכונות וחנות לעבודות עור.

*אהבתו הגדולה: מוסיקת רוק כבז שירים עבריים וקטת מוסיקה קלאסית.
ברשותו היה אוסף גדול מאד של תקליטים והוא התגما היטים בתחום זה.

נהל צייב

בחיק הטבע

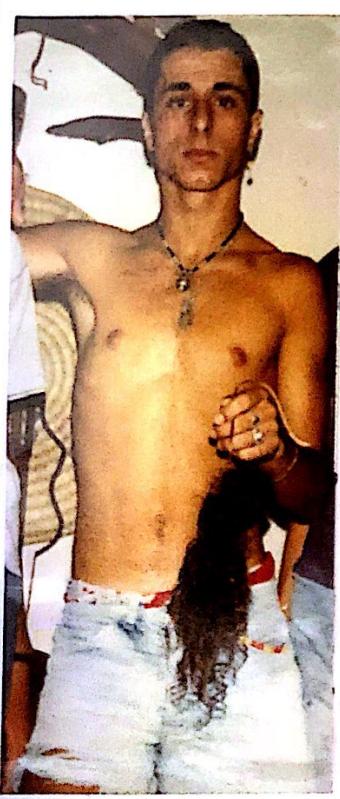

חברים מותבים לזכור של רובי

חיה רעש
היתה זמפה
איןנו יזעט
זה לנו לו נא המות
לערוך בקורס יטוטן.

ירדתי מעם ערש
להעיר את כל יריזי הישנים
לקום לחיט, נגנורים
לעכוזת האדמה.

חנה דעתך

קטן גדול

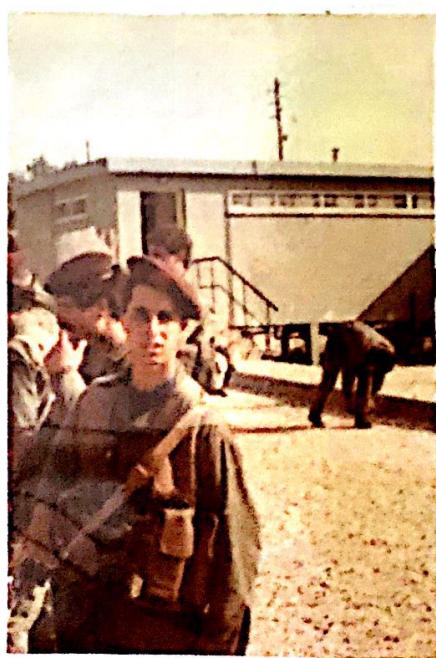
לרובו.

ראיתי אהבת חיים פשוטה
לא הרבה יומרות
ראיתי הרבה שימחה עצמית
שהיתה מorghשת בסביבה
ראיתי קטן שהוא גדול.
ראיתי הרבה רצון
ולא מקום יכולת
ראיתי סבלנות הבנה והרבה אהווה
ראיתי נפש יפה
ואני עדיין עומד
ולא מבין
איך כלי כזה קטן
יכול לעזר דבר כזה גדול
ועוד משתו מס
איך שנייה אחת קטנה
שוברת את הרגעים
הכפי גדולים.
אריאל

לרוביו

בסיום קורס משקי סיור
וקבלת כנמי היחידה
عملים במרעה לשriqueות
ושודה בזחב עד ערבה.
דומית בארות ירוקות
מרחבים שלוי וזרך,
העצים שעלו מן ההר
נוודים בזכוכית ומתקנת
להבט לא אחדל
 לנשום לא אחדל
 אמות ואויסיף ללבת.

נתן אלתרמן

לרוביו.

נפגשנו בתור טרוננים
אנשלים מקומות שוגרים
אנשים דבים דרכנו עברו
חלקים נשדו חלקם נשאו
אך אחד כמו עוד לא היה
למרות שלא הייתה לא גדול ולא חייה
כזה הגיע למציאות
את כל הגודלים לקחה בקלה
בדיחות ו"קטעים" ברגעים הקשיים
תמיד בלטה במקומות הנכוניים
בחכמת מסדרים בעבודות מקצועיות
ידענו תמיד אל מי לפניו
ידעתי מתי עת להיות שובב
ומתי עת להפעיל ידי החגב
באליקים, בזק ובביה"ד אחד
תמיד נזכר את רובי חמיוחר.
וביחוד בליל חמישי האחרון ואמייגע
שלא יהיה מי שאת "סגול כהה" ישמייע
בלב כולם תמיד תשאיר
ונזכיר אוולך כאח ולאמור.

צורות שלמה.

הילינו **חיליק** באותו צוות.

תמיד ייחלנו לגמור מסלול, עברנו יחד תקופה של כמעט שנה.

וכאשר הגענו לכאן הטioms אבדת לנו לנצח.

קשה לתאר את כל מה שעבידנו יחד משאות שנים, אונסים מוחז לא ייבנו במת מרובה.

טירונות יחידה עם רצון ודברות במטרה, עם שיפוץ חיילות במצב

של אפיקות מתמדת, תמיד נזכר אותו עובד ותווך אפוד לאיפורת.

תמיד שביבקש מישאו כל עבודהagi בסופו של דבר לא רגע שמחה למשחר.

בינויוטים זוכרים את הלילות הארוכים וחשביים - ניוז גילעט עם

בוץ וגשם זלעפות עובדים וצוחקים בתוך תלות מלאות מים כי

אין ברירה, ואתה תמיד ראת את הסוף במטרה.

סדרות, תאויות, שמות מוכרים חלבנו בלילות ולמדנו בימים.

שחיפשנו בזרות מים ועצים בודדים, באיזוריהם הפי ניזחים, צתרגילים

בביצועים, תמיד הייתה בין המובילים - ולנו היה ברוך על מי אפשר לשמר

קורט מכאים בمساعدة חמושגת, חרמלה הקפהה, הטוטטים והחה נבזק
לפניהם האימוגנים. ותקטעים עם צ'יקו בלילות.

גמרנו מכאים עם מסכם ארוך "וועבה" שגד אחוריו לנו לצפות לסוף

ואז מגיעים תשבעות האחווניגים ובهم אדריכל הקשייט ביזה,

ניוזוטים מתקדמים ועוד בלתיים נזופים... שוב חוכחת שלא אגדל
קובע אלה האיכות והדקות במטרה שהיו חלק ממך כל אווך הדרכ.

שבוע של מסכם, הרגשה של סוף באוויר, הרבה לחץ והתרgesות בלימוי.

ואז יוצאים בטיפולית (שזכורה לנו לטוב ולרע) למתקם שלו החוויננו
כמעט שנאיכין, ואחרי זה חשמלה שנימשכה פליוק יומיים.

ביום שני בתקופת אידי האסן שחשה ואי אפשר לאווך אפילו קראב.

ניצעת בראש.

שבוע ימים שפפת הפיאת האוליפיט, ביזה עם משפחתי לייזינג שתנצה

במאבק האחוון.

ברגעים הפי אינטימיים בזמן שעה יושב על אנטיבז עם קפה

ועוגיות, מדבילים על חוויל, מגות, אילת, מזיצקה ועגילים שומעים

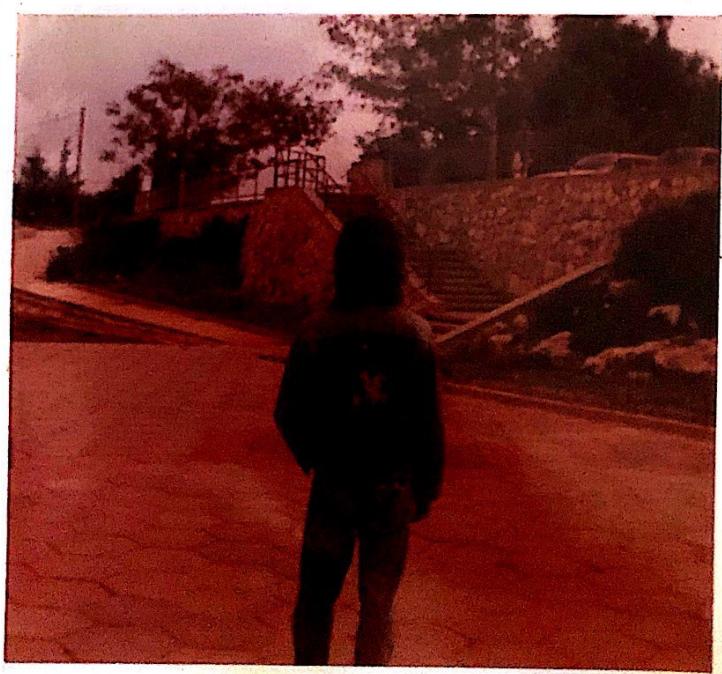
רוק בבד שכל כר אהבת, ואנונו סבלנו.

ועלשו אתה לא איתנו.

רובי הילינו חברים ותמיד תהיה חלק מתוכנו.

בזוכר אותך לעד.

רובי אהב להיות שונן, יצא דופן ומוחדר
הוא הביע את המוחדרות הזה
באופן לבושו שהיה מרושל וזרוק עד להחריד
תחלילו הΖΤΒΙΜ נפלוי על כמפניו,
על צארו עוז איזי ספור שרשצאות
טבעות עטרו כל' אחות מאכבעותה ידיין
צמידים, סיכות ועגילים מצלצלו עלינו
והוא תיה כולז' כמו שאמבר עלן הוא מוחנבו בכתה יי'ב
"ראובנו מל' מצלצל ומתומ' מל' מתומו"
בחירותו הקצובית התבטאה בכל חזה וחין
החל במאחורי ובחדרו וכלה בבחירה, חביביו.
החברה של רובי השתיכיז לשני קצונות הטולט החברתי
וחביבי ידע להתאים עצמו למלא קשתה.
חבריו העריצוו וחלפו שבלי אהווים.
הוא היה להם מנהיג והם היו בו דמות להזיקוי.
בסופי שבוע שהיתה מגיע הביצוע לזרופשה
הצ' היו מחייבים לו מהריגות היודחות אל ביתינו
והיז עורכם לו קבלות פניות ופזרקיות מעליו את ציודו ונשכו
לאחר מותו קיימו חברי במלות יום ספרט לזכרו

קשה לשפט ולכתוב עליך בעל בחור שאיננו, כמו עוד אחד שבלכך
הרבה זמן חילתי לרגע בו אפסיק להיקרא "המפקדי" שלך
ואוכל להיות חבר ולחבב אותך בಗלוּי, וזה כשהגעת לשלב הזה
כשסוף סוף גמרת את המסלול, הלהת מבלי לאשאיר סימנים.
 כבר בתחילת, רובין, התגלית כבחור מהוותר בסדר שיש בעיות הן
מבחןת האדם שבך והן מבחןת החיליל הלוחם.
 לאני בליון בתקופת המסלול, איוני מצליה לזכור ולז' פעם אותו
שגרמת לי להתרגץ עליך או לחשוב עליך בעודה שלילית.
 חמיד ביצעת הכל בצורה הטובה ביותר באימונים, בניווטים,
 ובמדטים (שלא נתת לי לרווח בלבד), ברוך היה שאפשר
 לסייע לך שתבצע את המוטל عليك במאות האוזים.
 רובין, כמו שלא ידעתי במה להתחיל, לא אדע במה לסתים, את
 הדברים וחסיפורים אונדותין ובшибוך אפשר לכתוב על גבי מגילה.
 בטוח אני שדמותך תהיה דוגמא לבאים אחריך ביחידת,
 למשפטך אחיך אחיוותיך הוריך וחבריך.
 אזכור אותך תלמיד.

צבאות הגנה לישראל
דוח אמצעי
ח' אסיך
1987 מס' 7

יעקב ווודה יק"ג.

אגן, חילוי סיירת גולני ומפקדיה, מבכיב
את מותו של סמל ראובן גבאי, אשר היה
חלק מאיתנו שנחיתם חמשות.
ראובן, רובי - עבד ביחידת חקופת ובשרה
ארובה שאות סיום באדרונה בתלהת רביה,
בחיכוכי, חוש התהוטר שלו, טוב ליבו וחווץ
ידע לעודד את צוותו, לעודד לאנשימים
בעת התקורך ולחזק במפקדיו ואנשומן -
אלטרות שケア אש לחשיך ולהגייע לאנשיהם
דמותו של רובי אשיך להיות עמו
בסמל ודמות לאט וללוחם.

יהי זיכרו ברוך.

ашיך מס' סל. 1256
היחידה
טנק

Scanned with CamScanner

מצבה

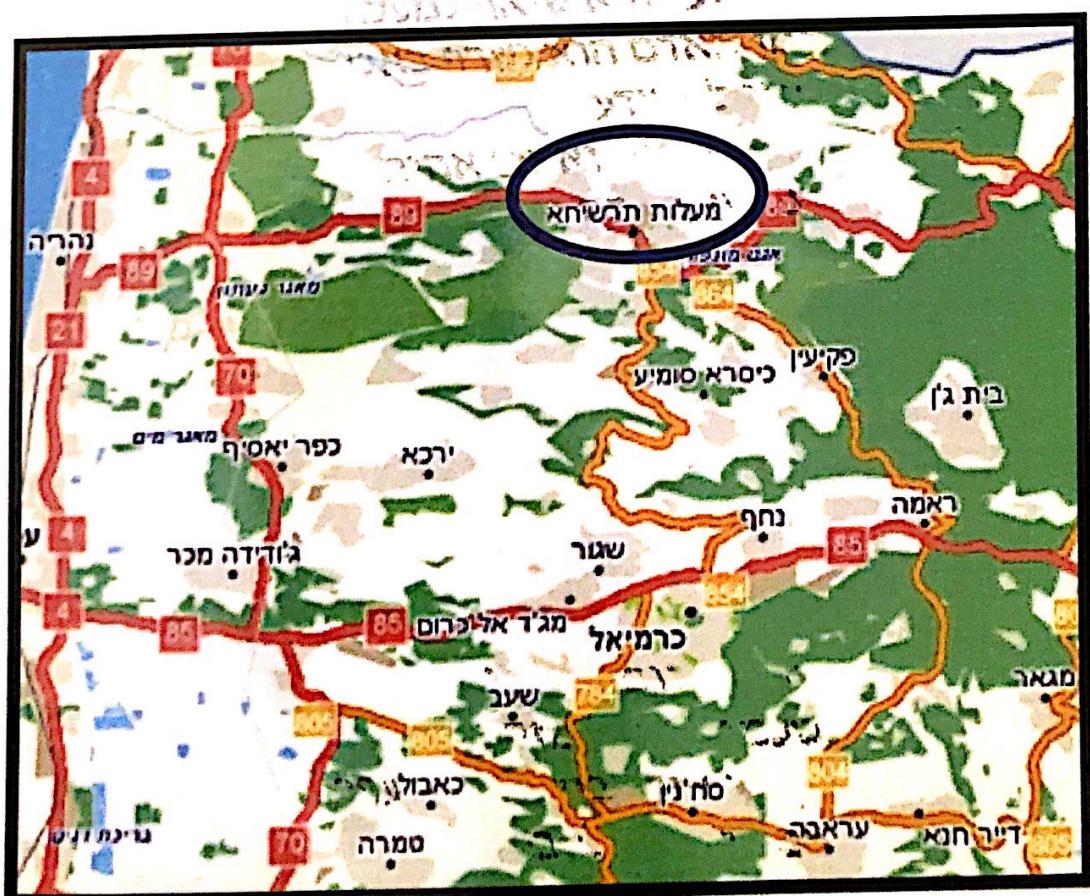
ענשינו מעבר לפינה הקימו מצבה
אייזמל חרט שמות באבן מחצבה
פעם נוספת תפילה לאשכנז
מי שזוכר זוכרומי שבא כא.
יענקליה רוטבליט

עיר הולדתו של רואבן ז"ל

מעלות-תרשיה היא עיר במחוז הצפון בישראל. היא הוכרזה כעיר בשנת 1996. העיר שוכנת בגליל המערבי בגובה של כ-600 מטרים מעל פני הים. ראש העירייה הנוכחי הוא שלמה בוחבוט, המכון בראש המועצה מאז שנת 1976.

היישוב תרשיה נזכר כבר למן המאה ה-12 והמאה ה-13, מימי הצלבנים. בזמן הצלבנים נערכו במקום קרבות רבים בין הנוצרים לבין המוסלמים.

בזמן האימפריה העות'מאנית וימי המנדט הבריטי גדל היישוב כישוב מרכזי בין צפת לעכו. במהלך העצמאות נערכו במקום קרבות קשים. ביישוב התבצרו כוחותיו של קאוקג', אך היישוב נכבש בהמשך מבצע חירם.

בית ספר שבו למד ראובן ז"ל

ישיבת בני עקיבא "פָּחָד אַהֲרֹן" (נקראם גם עירוני ב' חיפה, או פא"ש) היא ישיבה תיכונית דתית לאומית עירונית המשתייכת למרכז ישיבות בני עקיבא. הישיבה שוכנת בקריית שמואל שב חיפה: מתחם חטיבת הביניים שוכן במרכז הקריה ומתחם החטיבת העלIORת שוכן בצפון הקריה. הישיבה משמשת בעיקר את תושבי הקריות נסן יישובים באזורי הצפון.

הישיבה נוסדה בשנת 1960, כדי לענות על הצורך של תושבי השכונה במוסד תיכון דתי. בראש הישיבה מונה הרב ברוך אדלשטיין, שנקרא לתפקיד זה על ידי הרב משה צבי נריה. ראש עיריית חיפה דאז אבא הושי סייע בהקמת הישיבה, והישיבה הייתה הישיבה

